

Så hvis nu ordføreren lægger mærke til, hvad der bliver spurgt om efterfølgende, når der både kommer nogle fra mit eget parti og andre partier og stiller spørgsmål, så er jeg sikker på, han vil høre, at der også vil blive spurgt til de andre elementer.

Kl. 15:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:48

René Christensen (DF):

Jamen det glæder mig da, men jeg kan ikke se problemet i, at man har et lovforslag, som indeholder mere end én ting. Jeg har da i min tid herinde oplevet lovforslag, som har været rimelig komplicerede, og hvor man har skullet stille mange spørgsmål også til flere elementer i samme lovforslag.

Så der ser jeg ikke noget problem, og hvis SF skulle stå i den situation, at de har flere, der vil spørge om noget, så vil jeg som sagt gerne svare på det, både med hensyn til de meget udsatte børns forhold og med hensyn til registrerede partnere.

Kl. 15:49

Formanden:

Så er det fru Anne Baastrup for en kort bemærkning.

Kl. 15:49

Anne Baastrup (SF):

Så vil jeg spørge til de meget udsatte børn. Vi har jo her fået et lovforslag, som i virkeligheden, hvis man tager lovforslaget på ordet, kan komme til at betyde rigtig meget for – hvad var det, hr. Karsten Nonbo sagde – flere tusinde børn. Det, der så er øvelsen i den her lovbehandling, er at få det her tal ned til flere end i dag, hvor det er sådan cirka halvandet barn om året, der bliver udsat for tvangsadoption. Muligvis stiger det til ti, muligvis nogle flere.

Er hr. René Christensen enig med mig i, at det drejer sig om at få konkretiseret og præciseret det her lovforslag, således at der ikke er nogen uden for den her bygning, der overhovedet forestiller sig, at det er mere end bare i gennemsnit et par stykker om måneden?

Kl. 15:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:50

René Christensen (DF):

Jeg er fuldstændig enig i, og det gjorde jeg også rede for i min ordførertale, at det, der er det allervigtigste i det her, er kriterierne for, hvornår

man kan gøre det her. Det er også derfor, at jeg siger, at det nok er et af de allervigtigste lovforslag, jeg har været med til at udvalgsbehandle i min tid herinde. Der får vi skrevet det her ned og sat op, så vi ikke kommer i den situation, som man er i på andre områder, at man føler, at man får forskellig behandling efter, hvor man bor i landet. Hvad er det for en sagsbehandler, der har været på? Er det en sagsbehandler, der ser med andre øjne på det, som måske skrider lidt hurtigere til en tvangsadoption, hvor man andre steder i landet er lidt mere tilbageholdende over for det? Det vil vi ikke ud i, og derfor er det utrolig vigtigt.

Jeg har forespurgt, om vejledningerne til lovforslaget nu var blevet lavet færdig, men det var de desværre ikke, hvilket er ærgerligt, fordi det faktisk er der, det kommer til at stå. Det er vejledningerne, der bliver rigtig, rigtig vigtige i forhold til det her lovforslag. Hvad er det for nogle kriterier, der skal være opfyldt, for at man kan skride til det her? Det her er jo den ultimative form for hjælp til et barn. Og det, som jeg også lagde vægt på, var, at der jo står, at forældrene aldrig, aldrig skal kunne få forældreevnen tilbage, og det vil jo være en vurdering hver gang.

Kl. 15:51

Formanden:

Så er det hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Karsten Nonbo (V):

Først vil jeg gerne kvittere ordføreren for en rigtig god ordførertale.

Dernæst vil jeg spørge ordføreren – jeg tror, ordføreren er bedre til at lytte, end fru Anne Baastrup er – om det ikke er korrekt, at jeg sagde, at mange tror, at det her drejer sig om flere tusinde børn, og at det ikke var en påstand fra mig om, at det drejede sig om flere tusind børn. Jeg tror derimod, at det er en tro, som fru Anne Baastrup har, men den bør hun jo ikke lægge mig i munden. Så jeg vil høre ordføreren, om ordføreren ikke kan bekræfte, at jeg sagde, at andre tror, at det er flere tusinde, det drejer sig om, og at det jo derfor er noget af en tilsnigelse at komme med den påstand, at jeg skulle have sagt, at det drejede sig om flere tusinde børn.

Der er en sidste ting, jeg lige vil høre ordføreren om: Er ordføreren ikke enig i, at det er den samme Ankestyrelse, altså staten, der afgør de her sager, og ikke kommunerne, og at det vel fjerner noget af muligheden for tilfældighederne med hensyn til, hvem der skal tvangs bortadop-